

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/174/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109202888
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4109202888.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej, v právnej veci žalobcu: P. A. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. nad N. XXX, zastúpený AK FARDOUS PARTNERS s.r.o., Hlavná 6, Šaľa, IČO: 47 241 543, proti žalovanému: MERKANT družstvo, Hlavná 117, Nitra, IČO: 17 638 267, zastúpený Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou so sídlom Hlavné námestie 7, Nové Zámky, o určenie, že pracovný pomer trvá, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 4. decembra 2014 č. k. 7C/24/2009-349 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 04. 12. 2014 č. k. 7C/24/2009-349 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal určenia, že jeho pracovný pomer založený pracovnou zmluvou zo dňa 07. 01. 2013 v znení jej dodatku zo dňa 01. 04. 2006 naďalej trvá.

Vec právne posúdil podľa § 80 písm. c/ OSP, § 38 ods. 4 a § 77 zák. č. 311/2011 Z. z. (ďalej iba ZP). Prvostupňový súd nedôvodnosť podanej žaloby argumentoval tým, že v prvom rade skúmal to, či žalobca uplatnil neplatnosť skončenia pracovného pomeru na súde v lehote podľa § 77 ZP, ktorá je dva mesiace odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. V danom prípade bolo žalobcovi dané okamžité skončenie pracovného pomeru dňa 10. 10. 2008, čo v konaní preukázal žalovaný, nakoľko žalobca dňa 10. 10. 2008 uvedený zrušovací prejav odmietol prevziať. Týmto dňom začala plynúť zákonná dvojmesačná lehota, ktorá uplynula dňa 10. 12. 2008. Pretože žalobca podal návrh na prvostupňový súd až dňa 10. 02. 2009, uplatnil neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru neskoro, t. j. po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. V konaní vysluchnutí svedkovia P. M. a A. E. potvrdili, že žalobca v ich prítomnosti predmetnú písomnosť dňa 10. 10. 2008 odmietol prevziať, pričom napriek odmietnutiu dobre poznal obsah tejto písomnosti. Takisto aj vypočutý svedok R. C. v konaní potvrdil, že žalobca mu povedal, že ho vyhodili, čo sa malo stať na vrátnici, kde tento svedok pracoval ako vrátnik niekedy v roku 2008 (október). Žalobca už pred konaním kontroly z Inšpektorátu bezpečnosti práce dňa 21. 10. 2008 nemal pridelenú prácu v zmysle pracovnej zmluvy a zároveň mu bol zakázaný aj vstup do areálu žalovaného. Za mesiac október 2008 dostal žalobca vyplatenú mzdu za 7 dní a 1 deň dovolenky. Vyplatená suma 22.253,- Sk žalobcovi bola sumou vyplatenou z titulu náhrady za nevyčerpanú dovolenku a iba z dôvodu chyby bola zaradená na výplatnej páske pod kolónkou prémie a odmeny. Súd prvého stupňa v súvislosti s podanou žalobou zo strany žalobcu v prvom rade skúmal aj to, či žalobca uplatnil neplatnosť skončenia pracovného pomeru na súde v lehote podľa § 77 ZP, ktorá je dva mesiace odo dňa, kedy sa mal pracovný pomer skončiť. V danom prípade predmetná zákonná lehota dodržaná nebola, a preto súd prvého stupňa predmetnú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 OSP s tým, že ich náhrada spolu v sume 1.843,60 eura bola priznaná žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech. Z celkovo priznanej náhrady trov konania 1.843,60 eura, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalovanej v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, suma 99,50 eura predstavuje iné trovy konania a suma 1.744,10 eura trovy právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc Krajskému súdu v Nitre ako odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok podľa § 220 OSP zmeniť tak, že žalobe žalobcu bude v plnom rozsahu vyhovené, alternatívne, aby podľa § 221 OSP došlo k zrušeniu napadnutého rozsudku a vrátenie veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie za predpokladu, že odvolací súd dospeje k záveru, že súd prvého stupňa sa nedostatočne vysporiadal s pokynmi ohľadne doplnenia dokazovania po prvom zrušení vecí odvolacím súdom. Ani doplnením dokazovania nad všetky pochybnosti nebolo preukázané to, že žalovaný vo vzťahu k žalobcovi urobil prejav smerujúci k okamžitému skončeniu jeho pracovného pomeru, vrátane doručenia písomnosti obsahujúcej tento zrušujúci prejav. Dostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ OSP) v tom smere, že jeho pracovný pomer naďalej trvá potvrdil v prvom rozsudku vo veci samej zo dňa 13. 11. 2012 č. k. 7C/24/2009-231 súd prvého stupňa spolu s odvolacím súdom v rámci jeho zrušujúceho uznesenia zo dňa 21. 08. 2013 č. k. 5Co/29/2013-283. V absolútnom rozpore s týmto zámerom obidvoch súdov potom pôsobí konštatovanie obsiahnuté v napadnutom rozsudku, kde sa uvádza, že v danej veci ide o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, kde bola žaloba ako nedôvodná kvôli tomu, že nebola podaná v zákonnej dvojmesačnej lehote, zamietnutá. Žalobca považuje napadnutý rozsudok minimálne za prekvapivý, pretože pôvodným rozsudkom bolo žalobe vyhovené, napadnutým rozsudkom bola žaloba zamietnutá, pričom doplnením dokazovania súdom prvého stupňa sa nezistili žiadne také zásadné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia. Výsluch svedka E. potvrdil dodatočnosť vyhotovenia listiny obsahujúcej okamžité skončenie pracovného pomeru, nakoľko žalovaný tento zrušujúci prejav ku dňu konania kontroly, t. j. 21. 10. 2008 nepredložil. Napriek tomu, že medzi prvým a druhým rozhodovaním súdu prvého stupňa sa zásadným spôsobom nezmenili skutkové okolnosti ohľadne výplaty za mesiac október 2010 v pôvodnom rozsudku súd uviedol, že nebolo potrebné bližšie skúmať jednotlivé položky vyplatenej sumy, z napadnutého rozsudku vyplýva presný opak, t. j., že povinnosťou žalobcu bolo podrobne tieto položky skúmať.

Žalobca písomným podaním zo dňa 27. 01. 2015 podaným na poštovú prepravu dňa 30. 01. 2015 doplnil svoje odvolanie zo dňa 19. 01. 2015 voči napadnutému rozsudku o ďalší odvolací dôvod spočívajúci v tom, že žalovaný vo výplate za mesiac október 2014 neposkytol žalobcovi náhradu za nevyčerpanú dovolenku, nakoľko túto náhradu vo výške 700,36 eura mu poskytol už vo výplate vo februári 2009. Vzhľadom k tomu, že žalobca tento odvolací dôvod doplnil až 30. 01. 2015, t. j. tretí deň po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty, ktorá mu v danom prípade uplynula dňom 27. 01. 2015, odvolací súd s poukazom na ust. § 205 ods. 3 OSP na doplnenie odvolania žalobcu zo dňa 27. 01. 2015 nemohol prihliadnuť.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu vrátane jeho doplnenia písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 04. 12. 2014 č. k. 7C/24/2009-349 dospejúc pritom k záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 OSP).

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 226 OSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa po tom, ako odvolací súd svojím uznesením zo dňa 21. 08. 2013 č. k. 5Co/29/2013-283 zrušil v poradí jeho prvý rozsudok zo dňa 13. 11. 2012 č. k. 7C/24/2009-231 kvôli nedostatočne zistenému skutkovému stavu, následne v intenciách ust. § 226 OSP doplnil dokazovanie a v poradí druhým rozsudkom vo veci samej aj správne vo veci rozhodol. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 04. 12. 2014 č. k. 7C/29/2009-349, ktorý včas podaným odvolaním zo dňa 19. 01. 2015 napadol žalobca ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Žalobca v rozpore s ust. § 120 ods. 1, 3 a 4 OSP v konaní neunesol dôkazné bremeno, aby preukázal, že zo strany žalovaného voči jeho osobe ako k zamestnancovi nedošlo k okamžitému zrušeniu pracovného pomeru zo dňa 10. 10. 2008, ktorý zrušovaci prejav v ten istý deň podľa v konaní vypočutých svedkov (P. M. a A. E.) aj odmietol prevziať. Uvedení svedkovia boli riadne vypočutí, poučení o následkoch krivej výpovede v zmysle § 126 OSP, pričom súd prvého stupňa zhodne ako odvolací súd aj tieto výpovede považoval za dôkazy, ktoré jednotlivito ako aj v ich vzájomnej súvislosti v zmysle hodnotenia dôkazov podľa § 132 OSP prispeli k zamietnutiu podanej žaloby. Na uvedenom konštatovaní nemá nič ani tá skutočnosť, že svedok A. E. je synom žalobcu a vzťahy medzi týmito subjektmi nie sú na štandardnej úrovni, čo možno povedať aj o vzťahu medzi žalobcom a vypočutou svedkyňou P. M. ako manželkou štatutárneho zástupcu žalovaného P. M. M.. Iba poukaz žalobcu na neštandardné vzťahy s týmito dvomi vypočutými svedkami bez produkovania iných dôkazov nemôže byť dôvodom k tomu, aby súd dôkaznú silu týchto dvoch svedeckých výpovedí nezohľadnil v rámci rozhodnutia vo veci samej. Takisto aj v konaní vypočutý vrátnik žalovaného ako svedok (R. C.) potvrdil, že to bol práve žalobca, ktorý sa zdržiaval dosť často na vrátnici žalovaného, pričom mu povedal, že ho vyhodili z práce. V konaní súd prvého stupňa okrem iného zistil aj to, že žalovaný odhlásil žalobcu z pobočky Sociálnej poisťovne v Galante ako zamestnanca z registra poisťencov tejto poisťovne elektronicky dňa 16. 10. 2008 ku dňu zániku poistenia 10. 10. 2008. Takisto bol odhlásený žalovaný aj z poisťovne Dôvera, zdravotná poisťovňa ku dňu 10. 10. 2008 a to odhláškou doručenou na túto poisťovňu dňa 20. 10. 2008. Výplatná páska žalovaného za mesiac október 2014 preukazuje okrem iného aj to, že žalovaný mal za tento mesiac odpracovaných a zaplatených iba 7 dní + 1 deň preplatenej dovolenky. V kontexte hodnotenia tohto zisteného skutkového stavu a získaných dôkazov, ktorý je potrebné subsumovať pod ust. § 132 OSP, súd prvého stupňa správne vyhodnotil podanú žalobu žalobcu za nedôvodnú, pretože v konaní sa žalobcovi nepodarilo preukázať to, že jeho pracovný pomer naďalej trvá, nakoľko nedošlo k jeho okamžitému zrušeniu písomne dňa 10. 10. 2008. Odvolaciemu súdu ako aj súdu prvého stupňa je zrejmé, že predmetom tohto konania bolo určenie, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá (viď prvý odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku), pričom ak súd prvého stupňa v rámci druhého odseku na str. 6 napadnutého rozsudku uvádza, že ide o konanie o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, tak v dôsledku nesprávnej štylizácie mal na mysli práve to, že za stavu nepreukázania existencie trvania daného pracovného pomeru by prípadná žaloba o neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru bola nedôvodná kvôli nedodržaniu zákonnej dvojmesačnej lehoty zakotvenej v ust. § 77 ZP. V ďalšom odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 OSP). Ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 OSP) odvolací súd potvrdil aj výrok napadnutého rozsudku o náhrade trov prvostupňového konania.

Náhrada trov odvolacieho konania úspešnému žalovanému v tomto konaní podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP priznaná nebola, nakoľko tento si ich náhradu vôbec neuplatnil, resp. žiadne odvolacie trovy mu v súvislosti s týmto konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.